

Nr 9.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 13 december 1940 (nr 995) om straff för sabotage.

Genom en den 24 januari 1947 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 36, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

angående fortsatt giltighet av lagen den 13 december 1940 (nr 995) om straff för sabotage.

Härigenom förordnas, att lagen den 13 december 1940 om straff för sabotage¹, vilken enligt lag den 3 maj 1946 (nr 177) gäller till och med den 31 december 1947, skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 december 1948.

I fråga om de skäl, som anförts till stöd för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Lagen den 13 december 1940 om straff för sabotage var vid sin tillkomst avsedd som ett av tidsförhållandena föranlett provisorium. Ursprungligen gällde lagen till och med den 31 mars 1942 men har därefter successivt förlängts senast genom lag den 3 maj 1946 (nr 177) till och med den 31 december 1947. Lagen avser bl. a. att i vissa delar komplettera straffskyddet i 19 kap. strafflagen.

Straffrättskommittén har i sitt den 30 november 1944 avgivna betänkande med förslag till lagstiftning om brott mot staten och allmänheten (SOU 1944: 69) uttalat, att de senaste årens händelser klart ådagalagt att straffbestämmelser, som i huvudsak motsvarade de i sabotagelagen meddelade, borde erhålla permanent giltighet. På grundval av kommitténs förslag har inom justitiedepartementet upprättats förslag till ändring i strafflagen, m. m., över vilket förslag Kungl. Maj:t den 10 maj 1946 beslutat inhämta lagrådets utlåtande. Enligt förslaget meddelas i 19 kap. 4 § straffbestämmelser, avsedda att ersätta dels de nuvarande stadgandena i 19 kap. 10—16 §§ strafflagen och dels bestämmelserna i sabotagelagen. Därjämte har i förslaget under 8 kap. 2 § upptagits vissa mot sabotagelagen svarande bestämmelser att gälla

¹ Senaste lydelse av 1, 2, 4 och 6 §§ samt slutbestämmelsen, se SFS 1942: 105.

under krig eller krigsfara eller andra av krig föranledda utomordentliga förhållanden.

Efter att ha framhållit, att bestämmelserna i 19 kap. strafflagen icke ens under normala tider erbjöde tillräckligt straffskydd gentemot vissa grova former av skadegörelse och liknande brott, har *föredragande departementschefen, statsrådet Zetterberg*, i anslutning till propositionen och med syftning på de nyssberörda förslagen till ändringar i strafflagen anfört, att det icke syntes lämpligt att sabotagelagen upphörde att gälla förrän nämnda ändringar i strafflagen trätt i kraft. Då tidpunkten för den nya lagstiftningens ikraftträdande i det till lagrådet remitterade förslaget bestämts till den 1 januari 1949, förordade departementschefen att sabotagelagen erhöle fortsatt giltighet till och med den 31 december 1948.

Lagrådet har lämnat det upprättade lagförslaget utan erinran.

Utskottet.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 36, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 20 februari 1947.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Närvarande: se under utlåtandet nr 7.
